ataol behramoğlu

okyanusla ilk karşılaşma

şiirler

TEKİN

ATAOL BEHRAMOĞLU
OKYANUSLA İLK KARŞILAŞMA

Şiirler

© Tekin Yayınevi
TÜRKÇE YAYIN HAKLARI

Kapak Tasarım
ERKAL YAVİ

Redaktör:
GÜNSELİ KARATEKİN

2. Basım
Kasım 2011

Baskı ve Cilt
Yaylacık Matbaası
Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, No: 12
Topkapı / İstanbul
Tel: (0212) 567 80 03
Sertifika No: 11931

TEKİN YAYIN DAĞITIM SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Ankara Cad. Konak Han. No: 43
Cağaloğlu - İstanbul
Tel: (0212) 527 69 69 - 512 59 84 Fax: (0212) 511 11 22
http:// www.tekinyayinevi.com
E-posta: info@tekinyayinevi.com
Sertifika No: 12336

ISBN: 978-9944-61-024-7

Ataol Behramoğlu

OKYANUSLA İLK KARŞILAŞMA

ŞİİRLER

ATAOL BEHRAMOĞLU

Ataol Behramoğlu Çatalca'da doğdu. Çocukluğunun ilk yılları Kars'ta geçti. İlk-orta-lise öğrenimini babasının görevi nedeniyle bulundukları Çankırı'da tamamladı. 1966 yılında Ankara Üniversitesi D.T.C.F. Rus Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. İlk şiir kitabı "Bir Ermeni General" 1965; 60'lı yıllar toplumcu şiirinin öncü yapıtları arasında kabul edilen "Bir Gün Mutlaka" 1969'da yayımladı. 1970-74 yıllarında Londra, Paris ve Moskova'da yaşadı. Moskova Devlet Üniversitesi'nde Rus dili ve edebiyatı üzerine çalışmalar yaptı. Ülkeye döndükten sonra İstanbul Şehir Tiyatroları dramaturg kadrosunda görev aldı (1974-1980). 12 Eylül sonrasında "Ne Yağmur... Ne Şiirler" adlı şiir kitabının toplatılıp imhasına karar verilmesi üzerine, bir süre Selimiye Kışlası'nda göz altında tutuldu. 1982'de Barış Derneği Davası nedeniyle tutuklandı. Cezaevinde bulunduğu sırada "Asya Afrika Yazarlar Birliği LOTUS Edebiyat Büyük Ödülü"nü kazandı. Yaklaşık bir yıllık tutukluluğun ardından serbest kaldıktan sonra ağır hapis cezasına çarptırılması nedeniyle, 1984 sonunda ülkeden ayrıldı. Tüm suçlama ve mahkûmiyetlerin aklanmayla sona ereceği 1989'a kadar yaşadığı Paris'te, "Anka" adlı edebiyat Dergisi'ni çıkardı. Sorbonne Üniversitesi "Centre de Poétique Comparée" bölümünün çalışmalarına katıldı. Bu yıllarda birçok ülkedeki toplantılarda, şiir dinletileri ve uluslararası edebiyat günlerinde şiirlerini okudu. Demokrasiye dönülmesi için yürütülen savaşımlarda yer aldı. Ülkeye dönüşünde Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Başkanlığı'na seçilerek iki dönem bu görevde bulundu. Tüm ülkeyi şiirlerini okuyarak dolaştı. Toplumcu dünya görüşü, yenilikçi edebiyat anlayışı ve eylemci aydın kimliği ile çok

sayıda okur kitlesinin sürekli ve eksilmeyen ilgisini kazandı. Kimileri ünlü müzikçilerce bestelenen şiirleri, belli başlı bütün dünya dillerine çevrilerek kitap, dergi ve seçkilerde yayımlandı. Ataol Behramoğlu, "Cumhuriyet" Gazetesi'nde köşe yazarı, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Rus Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğretim üyesidir. Şiir kitaplarının yanı sıra, deneme, eleştiri, gezi, çocuk yazını, tiyatro ve çeviri alanlarında da ürünleri bulunmaktadır.

okyanusla ilk karşılaşma

SENİ DÜŞÜNDÜĞÜM ZAMAN

Seni düşündüğüm zaman
İçimde bir çocuk bahçesinin kapıları açılıyor
Dünyanın bütün çocukları doluyor içeri

Seni düşündüğüm zaman
İlkbahar gibi bir şey oluyor
Anlatılmaz bir sevinç kaplıyor her şeyi

Elimdeki kalem
Parmaklarımda şakıyan
Bir kuşa dönüşüyor
Masam bir güneş denizinde yüzüyor

Seni düşündüğüm zaman
Yalnızlık çeken sözcükler
Kol kola giriyor birden

Seni düşündüğüm zaman
Bir bulut oluyorum
Uçmaktan başka bir şey bilmeyen

Bordeaux-2003

OKYANUSLA İLK KARŞILAŞMA

Şu anda bile etkisi sürüyor
Okyanusla karşılaşmamın
Onun yanında bizim Akdeniz
Bir küçük kız gibi kalıyor

İnanılmaz bir genişlikte
Kıyıya yüklenen su kütlesi
Sonsuzca kendi içinde
Ve yaşayan sadece kendini

Kıyısında bu görkemin
Bir gece olsun geçirmek isterdim
İnsanın ve ömrünün
Sınırlarını kavramak için

İlk kez çok uzun süre sonunda
İçimde kıpırdadı şiir
Anladım ki şiirim
Bu vahşi yüceliği özlemektedir

Kapanık sonbahar göğünün altında
Yalnızlığı beni ağlatabilirdi
Ömrümce gördüğüm hiçbir şey
Okyanus kadar kederli değildi

Onu hep anımsayacağım
Orada o sonsuz enginlikte
Okyanusunda yüreğimin
Boğulup gitmeden önce

Bordeaux, Kasım-Aralık 2003

NOEL ŞİİRİ

Kar yağan bir Noel sokağında olsaydım şimdi
Ve gece olsaydı

Bir Noel gecesinde olsaydım şimdi
Bir sokakta ve kar yağsaydı

Kar yağan bir Noel gecesinde şimdi
Bir sokakta olsaydım

Bir Noel gecesinde şimdi
Kar yağan bir sokakta olsaydım

2004

MEVSIMLER

Yaz üst üste boğulmaktır
Ve sevişmek bir kez daha
Sesim yaza mı yakışır
Kösnül ve unutkan yaza

İlkbahar ilk gençliğimdir
Hüzünlerimdir sonbahar
Sesim kışa mı yakışır
Mezarları örterken kar

2003

ÇOCUKLAR

Biz gideceğiz düşler kalacak
Acıtan maviliğiyle gökyüzü
Kederler sevinçler kalacak

Biz gideceğiz aşklar kalacak
Ağustos sıcağı, ter
Deniz kıyıları, öpüşler

Biz gideceğiz çocuklar kalacak
Bakışlarında merak
Konuşacaklar
Ağızlarını hayatla doldurarak

2004

YALNIZ GÜL

Orada yalnız bir gül var
Kış soğuğunda pembe
Yapayalnız bir gül
Ayaz gecede

Orada yalnız bir gül var
Bir kış bahçesinde
Bir gül, yapayalnız
Henüz sıcak bir kalp gibi
Soğumuş, ölü bir bedende

B. Ada, 2006

IŞTE EYLÜL

İşte Eylül, onu kalp atışlarından tanıyorum
Onu ayak seslerinden, saçlarını savuruşundan
Sudaki ürperişten tanıyorum onu, ayın dudağındaki uçuktan

İşte Eylül, azıcık grileşen tonlarıyla geliyor mavinin
Sararmaya yüz tutmuş yeşille, turuncuya özenen kırmızıyla
Bir gül goncasındaki utangaç yağmur damlasıyla

İşte Eylül, dünyanın bütün acıları birikmiş gibi bir kalpte
Özlenen bir sevgili gibi geliyor, bürünüp sabah sisine
Ve hazırlıyorum kendimi öpüşlerine

B. Ada, 2007

ŞİİR ÇALIŞIRKEN

Şiir çalışırken
Ruhum yıkanıyor
Yağmurda yıkanan
Taşlar gibi

Şiir çalışırken
Genişliyorum
Ve hayat oluyorum
Sanki

B. Ada, 9 Ağustos 2008

GEÇEN

Hepsi de değmeden geçer bana
Rüyalar, hülyalar içinde kızlar
Kapanmışlar kendi kabuklarına
Kendi derin sularındalar

Bakışmalar hüzün getirir
Uçurur etekleri rüzgâr
Karışır birbirine
Anılar düşler bulutlar

Esriklikten gönül kırıklığına
Döner durur tutkunun ibresi
Gecenin kuytularına
Sürükler ruhum beni

Ve çoktan unutulmuş bir makamda
Başlar şarkısını söylemeye aşk
Ve çalar kapımı ısrarla
Çok fazla gecikmiş olarak

B. Ada, Mayıs 2008

OLDÜĞUMDE

Öldüğümde
-İçimde şarkı söyleyen çocuğa rağmen-,
Ölmeyi de hak etmiş olmak isterim
Yaşamayı nasıl hak ettiysem

Cansız bedenimi hayal ettiğimde
Ona sadece
Merhamet değil
Saygı da duymak isterim
Bu ben'dim
Ve doğru yaşayabildim

Her hangi bir Tanrıya
Minnet ya da
Gereksinim duymaksızın
Kendim olmayı
Başarabildim

B. Ada, Ağustos 2008

İSTEK

Bu tanımlanmışlık beni üzüyor
Başka tanımlara ulaşmak istiyorum

Uçurumlarla uçurumlaşmak
Rüzgârla rüzgârlaşmak istiyorum

Soyunup tüm giysilerimden
Bir çakıl taşına dönüşmek istiyorum

Ben bu deniz kıyısına sığmıyorum
Beni avutamıyor bu orman

Yaşayıp durduğum yaşamdan
Bir başka yaşam çıkarmak istiyorum

Bu yinelenen şey beni üzüyor
Onu alıp başka bir şey yapmak istiyorum

B. Ada, Ağustos 2008

HAYKU GİBİ

1

İnsan değiştirebilir bir parça
Yazgısının yolunu
Sararmış kayın ağaçlarını kuşatan
Sabah sisine
Bakarken düşündüm bunu

Helsinki, 1985

2

Ağaçların arasından deniz
Kirpiklerin aralığından
Mavi bir göz gibi ışıldıyor

İlkbahar geliyor

B. Ada, 2008

3

Sabah serinliği
Kapımda bir kuş cıvıldıyor
Cıvıldayan kuş mu
Sabahın kendisi mi

B. Ada, 2008

DAĞLAR

Dağlar yeraltının kulaklarıdır
Yerüstünü dinleyen,
Sessizliğinde gecenin
Daha bir kulak kesilen

Bu büyük, duygusuz gövdeler
Taştan, kireçten, kalkerden
İzlerler yaşamlarımızı
Kıpırtısız, belli etmeden

Geveze denizin kıyılarında
Ağırbaşlı yükselirler
Gökyüzüyle onun arasında

Paylaştıkları belki de
Hüzünlü öyküsüdür var oluşumuzun
Söyleşirlerken rüzgârla

Milas-Ören, Temmuz 2008

BABAM

Babamın yüzünü
Öpüyordum rüyamda
Ve diyordum ki
Hayali torunlara
"Öpün onu
Kucaklayın
Henüz sağken"
O ise
Duruyordu sessizce
Herhalde
Ölü olduğunu bildiğinden

Büyükada, Eylül 2008

DÜNYA

Dünya çocuk parkında unutulmuş
Bir çocuğa benziyor;
Dönüyor durmaksızın atlıkarıncada
Ve gitgide yaşlanıyor

Büyükada, Eylül 2008

soneler

SAĞANAK

Önce birkaç yağmur damlasıydı ancak
Ve bir serinlik hafifçe hissedilen
Görünmez ellerce sağılan gökyüzünden
Ansızın boşandı sağanak

Ağaçlar secdeye varıyormuş gibi
Eğildiler önünde fırtınanın
Sadece üstünde komşu damın
Bir martı sessiz bir sabırla bekledi

Doğa kendi yazgısıyla uyumlu
Sanki bir şeyler anımsıyordu
Evrenin doğum gününce uzak

Sağanak ansızın başladı ve bitti
Tıpkı aşk gibi yaşam gibi
Yerini ıssızlığa bırakarak

B. Ada, Haziran 2005

AŞK BIR CEMRE GİBI

Bir anne sesini anımsatan
Unutulmuş bir çocukluk türküsü
İçimdeki derin gökyüzünü
Usulca kımıldatan

Sabah kırlarının suluboya rengi
Erken ilkbahar tatlarında
Rüzgârın usul kanatlarında
Ürperten bir sevinç, uçmak gibi

Ve yükü özlemin böylece hafifler
Dilimin ucuna yükselen sözcükler
Bir şiire dönüşmekteyken

Değişir her şey yeni bir anlamla
Tutku tutuşurken bir kez daha
Aşk bir cemre gibi yüreğe düşerken

B. Ada, Temmuz 2005

TAŞMAK

Bir taşkından doğmuş olmalıyım ben
Her taşkın bende bir başkasını tetikler
Gövdem yörüngesinde taşarak döner
Duygular taşarak yükselir içimden

Aşk da bir taşmayı özleyiştir bence
Sevişmek benim sözlüğümde taşmaktır
Her taşkından geriye bir sel yatağı kalır
Bir başka taşkınla derinleşmek üzere

Kabına sığmayıp esen şey rüzgârdır
Irmak adına taşarak yaraşır
Taşarak çoğalır kendinde insan

Yaşamdır kışkırtan taşmak duygusunu
Bir büyük taşkına karışmaya doğru
Ölüm de belki taşmak mı yaşamdan

B. Ada, Haziran 2005

BİR YOLCULUKTU

Bir yolculuktu bu ve yolun sonunda
Ulaşmak istediğim kendimdi
Yalnızlığımın parmak izlerini
Bırakarak geçtiğim yollara

İçimde gitmek mi kalmak mı duygusu
Tenin seslenirken tenime
Ve çekerken beni derinliklerine
Gözlerinin yeşil uçurumu

Yürüdüm aşarak bütün engelleri
Gökyüzü çıldırtan maviliğini
Ve yaz hüzünler biriktirirken

Yürüdüm, ölümsüz, büyük bir sabaha
O çocukluk düşü bir kez daha
Başlasın diye, yeniden

B. Ada-Dikilitaş, Yaz 2006-2007

O ERKEN SABAHLAR

Annemli babamlı o erken sabahlar
Tüm yaşamımın belki en güzel şeyiydi
Yatak örtülerinde sabah güneşi
Ve sanki kardeşimiz olan eşyalar

Sakince açılıp kapanan bir kapı
Bir masa, ağır başlı duruşuyla,
Yarı aydınlıkta, koridorda
Aynadan, konsoldan yansıyan ışıltı

Şimdi bu erken sabah saatinde
Acıtıyor kalbimi özlemle
O sabah vaktinin görüntüleri

Babamın güzel, ağır başlı yüzü
Annemin azıcık hüzünlü
Ve hep azıcık telaşlı gölgesi

B. Ada, Temmuz 2006

UZAY UYSAL BİR KÖPEK GİBİ

Uzay uysal bir köpek gibi uzanmış yatıyor
Okşamak duygusu uyandıran
Elinde sopasıyla zaman
Onu durmaksızın dürtüklüyor

Başı bacaklarının arasında
Bıraksalar sonsuzca uyuyacak
Elinde sopasıyla ancak
Zaman huzurunu kaçırmasa

İnsan yaşamında aşk da bunun gibi
Dürtükler bir süre, uyutmaz seni
Sonsuzca uyumak isterken sen

Bir mutluluk mu bu, avuntu mudur
Gerçek midir yoksa kuruntu mudur
Sonsuz yok oluşa doğru yol alırken

B. Ada-İstanbul, Güz 2006-Kış 2007

ERKEN SABAHTA YA DA BİR YAZ ÖĞLESİNDE

Erken sabahta ya da bir yaz öğlesinde
Kurnaz gözler bakıyor bana bir ağacın yapraklarından
Değişmez hızıyla geçiyor zaman
Uyuklar gibi görünse de

Çocuklar gibi masum, korunmasız
Uzanmış dallar kendiliğinden
Hafif rüzgârda titreşirlerken
Bir şey söyleyecekler sanırsınız

Her şeyde şaşmaz tekrarı kendinin
Ben bu durdurulmaz devinimin
Bir parçası mıyım, değil miyim

Yaşam ve ölüm akarken iç içe
Dönüşerek birbirlerine
Sonsuzca yok olacak bir ben miyim

B. Ada, Ağustos 2007

ZAKKUM VE YAZ

Zakkum ve yaz, bayıltan kokusu akşamın
Yapışkan, zakkum tadı öpüşlerindeki
Damarlarımda akan senin kanındır sanki
Kıvamını bulduran tenimdeki tutkalın

İşte bir kez daha yaz ve zakkumlar
Parmak uçların gibi, pembe ve ipekten
Yüzün çocukluk yüzün oluyor sevişirken
İçimin en derin bir yerinde gözlerin kımıldar

Gizemli ve esrik iniyorken gece
Bir tutku ağacı büyüyor gövdemde
Dalları bütün yönlere uzanan

Yaz zakkum dudaklarıyla öperken beni
Kuşatıyor bütün benliğimi
Bir baş dönmesi, yazdan ve zakkumdan.

B. Ada, Ağustos 2006

İNSAN KENDİSİNİN RÜYASIDIR

İnsan kendisinin rüyasıdır
Geçerken bir uçtan bir uca ömrünü
Yaşanılanlar anıya dönüştü mü
Geriye bir rüyadan izler kalır

Kimdi o çocuk ben dediğim
O delikanlı ben miydim gerçekten
Şimdi bir tren penceresinden
Başka yaşamlara bakar gibiyim

Zamanı eksilten saniyelerden
Sevinçlerden, üzüntülerden
Hangisi düş, hangisi gerçek

Sonunda sanki her şey eşitlendi
Geriye şiirler kalacak belki
Rüyanın gerçekliğine tanıklık edecek

Ocak 2008

KIZILIRMAK KIYISINDAKİ KAHVEDE

-Fazıl Hüsnü Dağlarca'ya-

Kızılırmak yorgun ve isteksizdi
Pasaklıydı kıyısındaki söğütler
Kahvede ortaçağdan görüntüler
Bulanık bir fotoğrafta gibi

Baktığın her yerde, her şeyde
Bir terkedilmişlik duygusu
Çürümüş yaprak ve ter kokusu
Güzelim sarı yaz yerine

Arada bir ışıldasa da
Orta Anadolu mizahı
Kimsede heves yok konuşmaya

Bir ölüm uykusunda devinircesine
İnip kalkıyor iskambil kâğıtları
Yapışkan sineklerle birlikte

Büyükada, Temmuz 2008

üçlükler
yeni dörtlükler

LABİRENT

Bir kadını sesinden başlarım sevmeye
Gözlerinin labirentinde
Kaybolmadan önce

SANATÇI

Taşa biçim veren sanatçı gibi
Görünmez bir elle yontuyorum
Kendi ses tonumun biçimini

ILKBAHAR

Güneşle ve güvercinlerle dolu bir parkta
İzin veriyorum
Hayatın bana dokunmasına

ŞIMDI

Şimdiki zamandır beni ilgilendiren
Şimdiki zamanda eriyen geçmiş
Ve gelecek, biriken

YAĞMUR

Yağmur bütün gece yağdı durmaksızın
Ve sabaha karşı dindi
Ansızın

KUBİST

Hamarat bir kedi geçiyor
Bir kedi değil sanki
Bir devinim ve renkleri geçiyor

SES

Şu arı
Bir ses olamaz mı
Havaya asılı

OYUN

Ölümdür
Tek gerçek
Ama gerçekler de ölür

SON

Bütün ömrümce aradığımı bulduğumda
Oturup ağlayacağım
Bir deniz kıyısında

KENDIM

Kendim kalmak için intihar edebilirim
Sonsuzca kendim kalmak için
Ama kendim kim

ÇIPLAK

Çıplaklığını özlüyorum
Çırılçıplaklığını
Çırılçıplaknü

KOREBE

Çocukluğumu arıyorum karanlıkta
Sesleniyor çocuğum:
"Buradayım baba..."

ÇOCUK-OKYANUS

Okyanus kıyısında bir çocuk
Duruyor bir su damlası gibi
Yüreği okyanus kadar büyük

GÜZ

Yağmurda
Kıpırtısız yalnızlığı heykellerin
Bir sonbahar parkında

YALNIZLIK

Yalnızlık benzi kül gibi
Bir çocuğa benzer sabahleyin
Gece deniz gibidir
Karanlık ve derin

ÇOCUK-SU

Bir çocuğu kucaklamak
Suyu kucaklamak gibidir
Su akar
Çocuk büyümektedir

AŞK

Aşkın öğretildiği bir okul yok
Ve yok yazıldığı bir defter
Bilgisi yürektedir
Yazısız tarihi: Hüzünler

ŞİIR

Şiir ne için yazılır
Ve neye karşı:
Esirgeyen, bağışlayan aşk adına
Esirgemeyen, bağışlamayan ölüme karşı

EYLÜLÜN GÜNCESİ

Eylülün güncesinde mavi bir şey var
Güz yapraklarına yazılan
Mavi ve sıcak bir şey
Bir gözyaşı damlasını anımsatan

eski yunan'dan esinler

THALES'TEN

Akıl-Işık

Akıldır
Işıktan da hızlı olan
Tüm evreni
Bir anda dolaştığından

Dil-Akıl

Dilin uzunluğu
Sanma ki aklın ölçüsüdür
İnsan konuştuğu kadar değil
Bildiği kadar düşünür

KHARON'UN KAYIĞI

Kharon'un kayığı
Melankoli ırmağı boyunca
Ölüleri taşır;
Yaşam o ırmaktır
Ve kalbim
O kayıktır...

THESEUS'UN GEMİSİ

Atina kralı Theseus'un
Parçaları durmaksızın yenilenen
Gemisine benziyor
İnsan yaşamı uzadıkça:
Ben hangi benim?
Ben dediğim kim?
Ben miyim hâlâ?

SİMONİDES

Keos'lu Simonides
Türkü ve dans öğretmeni
Şair ve bilge.
Durmaksızın gezer
Ve dinleyenleri
Ağlatırmış
Günümüze ancak
Birkaç dizesi
Ulaşabilen.
Şiirleriyle...

Simonides'ten
2500 yıl sonra
Okuyarak
Şiirlerimi
Geçerken aynı yerlerden
Diyorum ki benden de
Kalır mı geriye
Birkaç sözcüklük
Bir yaşam öyküsü
Ve birkaç dize...

İBİKUS

Rheigium'lu
İbikus'un yazgısı
İnsanın evrendeki
Yazgısını düşündürüyor...

Bir tek
Doğduğu kent biliniyor
Ve oradan
Samos'a göç ettiği

Ve bir yolculukta
Can verdiği
Bir soygun çetesinin elinde...

Başkaca
Ne bir bilgi kırıntısı
Yaşamına ilişkin
Ne tek bir dize...

Lirik bir şairmiş
Bilinen bu sadece...

Kumsaldaki ayak izlerinin
Silinmesi gibi rüzgârla
Ve gelgitleriyle denizin;
Silinip gitmesi
Yaşam öykülerinin
Ve dizelerin...

Geriye
Bir ad kalıyor belki..
O da
Silinip gitmeden önce...

EPİK VE LİRİK

Homeros'un
Ardından gelenler
(Hesiodes
Ve ötekiler)
Onun büyük epiğinin
Gölgesinde kaldılar
Tek bir dize kalmadı
Çoğundan geriye

Ve böylece sürdü bu
Lesbos'lu Sapho'ya
Gelene kadar...

Bu hiç de güzel olmayan
-Ve yaşamını
Bir aşk intiharıyla
Taçlandıran -kadın
Adını ve şiirlerini
Homeros'un yanı başında
Binyılların ötesine ulaştırmayı başardı...

Böylece
Gözleri görmeyen bir bilgenin
Işık dolu şiiri
Ve çirkin bir kadının
Güzelliğe adanmış dizeleri
İki büyük geleneğin
Temellerini atıyordu

Epiğin ve liriğin

İÇİNDEKİLER

Okyanusla İlk Karşılaşma

Seni Düşündüğüm Zaman 9
Okyanusla İlk Karşılaşma 10
Noel Şiiri 11
Mevsimler 12
Çocuklar 13
Yalnız Gül 14
İşte Eylül 15
Şiir Çalışırken 16
Geçen 17
Öldüğümde 18
İstek 19
Hayku Gibi 20
Dağlar 21
Babam 22
Dünya 23

Soneler

Sağanak 27
Aşk Bir Cemre Gibi 28

Taşmak 29
Bir Yolculuktu 30
O Erken Sabahlar 31
Uzay Uysal Bir Köpek Gibi 32
Erken Sabahta ya da Bir Yaz Öğlesinde 33
Zakkum ve Yaz 34
İnsan Kendisinin Rüyasıdır 35
Kızılırmak Kıyısındaki Kahvede 36

Üçlükler-Yeni Dörtlükler
Üçlükler
Labirent 39
Sanatçı 40
İlkbahar 41
Şimdi 42
Yağmur 43
Kübist 44
Ses 45
Oyun 46
Son 47
Kendim 48
Çıplak 49
Körebe 50
Çocuk-Okyanus 51
Güz 52

Yeni Dörtlükler
Yalnızlık 53
Çocuk-Su 54
Aşk 55
Şiir 56
Eylülün Güncesi 57

Eski Yunandan Esinler

Thales'ten 61
Kharon'un Kayığı 62
Thesesus'un Gemisi 63
Simonides 64
İbikus 65
Epik ve Lirik 67

ataol behramoğlu

okyanusla ilk karşılaşma

"Benim gördüğüm kadarı ile Ataol Behramoğlu şiirle söz sanatının kaynaşmasından doğan yeni bir sanat yaratmaktadır..."
(Mehmet Kemal, Cumhuriyet, Eylül 1996)

"Ataol Behramoğlu'nun kendisinden şiirlerini dinleyenler, Türk dilinin bütün lezzetini tadarlar. Lirik, ateşlidir; yaratıcılığını öyle bir canlılık ve vurguyla yaşar ki, bunlar hiç kuşku yok Fransız şiirini terk etmiş olan şeylerdir."
(Timour Muhidine, Arabies, Ocak 1995)

"Ataol Behramoğlu'nu, savaş, barış ve sevda şairi olarak adlandırmak çok yerinde olacaktır. Ömrünce yüreğinde yaşattığı umutları da bir gün mutlaka gerçekleşecektir."
(Anar, Ataol Behramoğlu'nun Azerice'de yayımlanan "Yaşamak İnsan Kalarak" -Bakû, 2005, kitabına önsözden,- Nisan 2005)

ISBN:978-9944-61-024-7
9 789944 610247